

Секція: Банківська справа

Бочарова А. С.

аспірант кафедри інформаційних систем

Харківського національного економічного

університету імені Семена Кузнеця

м. Харків, Україна

ОСНОВНІ ЕТАПИ З РОЗКРИТТЯ ДОСТАТНОСТІ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ БАНКУ

Окремий банк як головна ланка в системі взаємодії різних банків відіграє принципове значення з погляду забезпечення необхідними ресурсами своїх потенційних клієнтів. Це пов'язано з тим, що кожен банк є націленим на певне коло потенційних клієнтів відповідно до їх вимог та потреб у додаткових ресурсах, можливостей розміщення своїх коштів на рахунках банку. Відтак одним з напрямів роботи сучасного банку є досягнення достатності його ресурсного потенціалу. Саме цим у підсумку й визначається актуальність обраного напрямку дослідження.

Доречність та ґрунтовність виокремлення обраного напрямку дослідження базується на тому, що при розкритті різних питань стосовно функціонування як окремого банку, так й банківської системи різні дослідники також звертають увагу на змістовність ресурсного потенціалу [1, 2, 3].

Беручи до уваги гносеологічну основу та логічну розбудову банківської діяльності варто підкреслити, що розуміння змістовності дефініції «ресурсний потенціал банку» включає до себе окремі різновиди можливих ресурсів: фінансові, інформаційні, людські, технічні тощо. Однак знов-таки, визначаючи спрямованість банківської діяльності та найбільшу здатність швидкого перетворення у будь-які інші ресурси, саме

фінансові ресурси можна вважати тією основою, яка дозволяє розкрити та визначити змістовність ресурсного потенціалу банку.

Отже, під дефініцією «ресурсний потенціал банку», перш за все, варто розуміти ту сукупність фінансових ресурсів банку, з якою банк може здійснювати відповідні операції щодо окремих своїх напрямів діяльності за їх функціональною спрямованістю.

Разом з цим під достатністю ресурсного потенціалу варто розуміти той обсяг фінансових ресурсів банку, який дозволяє здійснювати різні напрями банківської діяльності. При цьому слід розділяти таку достатність ресурсного потенціалу банку в розрізі окремих напрямів банківської діяльності за їх функціональною спрямованістю. Доречність зробленого зауваження визначається:

по-перше, багатогранністю напрямів ведення банківської діяльності та можливістю вибору таких напрямів діяльності з погляду окремого банку;

по-друге, існуючими нормативами та необхідністю створення резервів щодо регулювання та ведення різних напрямів банківської діяльності;

по-третє, об'єктивними умовами наявного обмеження ресурсів, які банк може залучити на ринках фінансових ресурсів та від потенційних клієнтів.

Відтак загалом задача з розкриття достатності ресурсного потенціалу банку набуває ознак багатозначної та складної. При цьому необхідність й можливість врахування достатності ресурсного потенціалу банку в розрізі окремих напрямів банківської діяльності за їх функціональною спрямованістю та наявна структурованість ресурсної бази банку дозволяє говорити про доцільність визначення окремих етапів щодо вказаної проблематики дослідження.

До основних етапів з розкриття достатності ресурсного потенціалу

банку необхідно віднести:

оцінку можливостей банку щодо залучення необхідного обсягу ресурсів та визначення на цій підставі імовірного розриву між наявними та необхідними обсягами ресурсів банку;

узгодження необхідних обсягів ресурсів банку відповідно до діючої нормативної бази з ведення окремих різновидів банківської діяльності;

визначення рівня ризику у разі недостатності ресурсного потенціалу банку щодо здійснення окремих напрямів його діяльності;

формування умов щодо залучення необхідного обсягу ресурсів.

До основних етапів з розкриття достатності ресурсного потенціалу банку також можна віднести й допоміжний етап. Сутність допоміжного етапу полягає у визначенні ресурсного потенціалу банку щодо можливостей здійснення банківських операцій в розрізі окремих напрямів діяльності досліджуваного банку. Тож головне питання такого етапу полягає у з'ясуванні можливого перетоку ресурсів між окремими напрямками діяльності банку. При цьому індикатором можливості такого перетоку ресурсів є рівень ризику, який визначає імовірність відміченого перетоку ресурсів та рівень достатності задіяних у цьому процесі ресурсів. Тобто, загалом мова йдеться про визначення:

по-перше, достатності ресурсного потенціалу банку щодо можливостей виконання окремих різновидів банківської діяльності за їх функціональною спрямованістю;

по-друге, достатності ресурсного потенціалу банку в цілому, що дозволяє банку не лише стабільно функціонувати, а й розвивати свою діяльність, опановувати нові ринки, залучати нових клієнтів.

Для розв'язку поставлених завдань з розгляду етапності у розкритті достатності ресурсного потенціалу банку можуть бути застосовані різні методи. Зокрема це можуть бути:

методи кореляційно-регресійного аналізу для з'ясування впливу

наявних обсягів ресурсів банку щодо стабільності його функціонування та розвитку;

методи імітаційного моделювання для розкриття наслідків впливу встановленого обсягу ресурсів банку відповідно до нормативної бази його діяльності згідно стабільного функціонування та подальшого розвитку;

методи оптимізації, які дозволяють визначити та співставити рівень достатності ресурсного потенціалу банку згідно окремих різновидів банківської діяльності за їх функціональною спрямованістю тощо.

Таким чином, стабільність функціонування та розвитку банку значною мірою визначається наявним рівнем достатності його ресурсного потенціалу та можливостями банку щодо підтримки такої достатності на встановленому заздалегідь рівні. Саме цим й визначається множинність методів, які застосовуються для узагальнення та формалізації поставлених завдань з розгляду етапності у розкритті достатності ресурсного потенціалу банку.

Література

1. Коц Г. П. Сучасні методи аналізу функціонування банків: розв'язання проблемних аспектів / Г. П. Коц, О. Я. Кузьомін, В. В. Ляшенко // Східно-Європейський журнал передових технологій. – 2010. – Т. 5. – № 3(47). – С. 48-52.

2. Ляшенко В. В. Интерпретация и анализ статистических данных, описывающих процессы экономической динамики / В. В. Ляшенко // Бизнес Информ. – 2007. – №9(2). – С. 108–113.

3. Слюніна Т. Л. Розвиток вітчизняної мережі банківських установ: особливості та регіональні аспекти / Т. Л. Слюніна, Є. Б. Бережний, В. В. Ляшенко // Вісник ХНУ ім. В. Н. Каразіна. Економічна серія. – 2007. – №755. – 84–88.